

Kohtuasi C-302/20**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

9. juuli 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Cour d'appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus, Prantsusmaa)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

9. juuli 2020

Apellant:

A.

Menetluses osales:

Autorité des marchés financiers (finantsturgude järelevalveamet)

I. Põhikohtuasja ese

- 1 Põhikohtuasja ese on kaebus, mille esitas finantsajakirjanik A finantsturgude järelevalveameti sanktsioonide komisjoni (edaspidi „sanktsioonide komisjon“) otsuse peale, millega talle määrati rahatrahv summas 40 000 eurot selle eest, et ta oli edastanud teavet selle kohta, et peatselt avaldatakse veebiajalehes, mis on tema tööandja, ajakirjandusartikleid, mis kajastavad turukuuldusi finantsinstrumentide emitentide kohta. Sanktsioonide komisjon leidis, et selle teabe edastamine on ebaseaduslik siseteabe avalikustamine. A nõuab selle otsuse tühistamist. Ta väidab sisuliselt, et niisugune kvalifitseerimine ei ole kooskõlas finantsajakirjaniku kutseala olemusega. Autorité des marchés financière (finantsturgude järelevalveamet, edaspidi „AMF“) väidab sisuliselt, et selle teabe avalikustamine ei toimunud ajakirjanduslikel eesmärkidel.

II. Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

- 2 Cour d'appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus) leiab, et põhikohtuasjas otsuse tegemiseks peab ta esitama Euroopa Liidu Kohtule ELTL artikli 267 alusel

tõlgendamisküsimused, mis puudutavad i) mõistet „siseteeve“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/6/EÜ siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (туру kuritarvitamise) kohta artikli 1 punkti 1 esimese lõigu tähenduses koostoimes komisjoni 22. detsembri 2003. aasta direktiivi 2003/124/EÜ (millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/6/EÜ seoses siseteabe määratluse ja avalikustamisega ning turuga manipuleerimise määratlusega) artikli 1 lõikega 1, ning ii) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määruse (EL) nr 596/2014 (mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus) ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/6/EÜ ja komisjoni direktiivid 2003/124/EÜ, 2003/125/EÜ ja 2004/72/EÜ) artiklite 10 ja 21 rakendamise tingimusi.

III. Eelotsuse küsimused

„1. Esiteks,

a) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/6/EÜ siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (туру kuritarvitamise) kohta artikli 1 punkti 1 esimest lõiku koostoimes komisjoni 22. detsembri 2003. aasta direktiivi 2003/124/EÜ, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/6/EÜ seoses siseteabe määratluse ja avalikustamisega ning turuga manipuleerimise määratlusega, artikli 1 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et teave niisuguse ajakirjandusartikli peatse avaldamise kohta, mis kajastab turukuuldust finantsinstrumendi emitendi kohta, võib vastata nende artiklitega nõutavale täpsusenõudele, et see kvalifitseerida siseteabeks?

b) Kas kõnealuse teabe täpsuse hindamist mõjutab asjaolu, et selles ajakirjandusartiklis, mille peatselt avaldamine kujutab kõnealust teavet, on – turukuuldusena – nimetatud avaliku ostupakkumise hinda?

c) Kas kõnealuse teabe täpsuse hindamiseks on asjassepuutuvad elemendid artikli allkirjastanud ajakirjaniku üldtuntus, artikli avaldanud ajakirjandusorgani maine ja selle avaldamise tegelik tuntav mõju (*ex post*) nende väärtpaberite kursile, mida see avaldamine puudutab?

2. Teiseks, kui vastus on see, et niisugune teave, nagu on kõne all käesolevas asjas, võib vastata nõutud täpsusastme nõudele, siis:

a) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määruse (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus) ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/6/EÜ ja komisjoni direktiivid 2003/124/EÜ, 2003/125/EÜ ja 2004/72/EÜ, artiklit 21 tuleb tõlgendada nii, et ajakirjaniku poolt teabe avaldamine ühele tema tavapärastest allikatest tema allkirjastatud niisuguse

artikli peatse avaldamise kohta, mis kajastab turukuuldust, toimub „ajakirjanduse jaoks“?

b) Kas vastus sellele küsimusele sõltub eelkõige sellest, kas ajakirjanik on või mitte sellest turukuuldusest teada saanud sellest allikast või kas artikli peatse avaldamise kohta teabe avalikustamine oli vajalik selleks, et saada sellest allikast selgitusi kuulduse usaldusväärsuse kohta?

3. Kolmandaks, kas määruse (EL) nr 596/2014 artikleid 10 ja 21 tuleb tõlgendada nii, et isegi juhul, kui ajakirjanik avalikustab siseteavet artikli 21 tähenduses „ajakirjanduse jaoks“, tuleb avalikustamise õiguspärasuse või õigusvastasuse hindamisel hinnata, kas avalikustamine toimus „[ajakirjaniku] kutsealal [tavapärase] tegutsemise [...] käigus“ artikli 10 tähenduses?

4. Neljandaks, kas määruse (EL) nr 596/2014 artiklit 10 tuleb tõlgendada nii, et selleks, et siseteabe avaldamine toimuks ajakirjaniku kutsealal tavapärase tegutsemise käigus, peab siseteabe avaldamine olema sellel kutsealal tegutsemiseks rangelt vajalik ja vastama proportsionaalsuse põhimõttele?”

IV. Õiguslik raamistik

1. Liidu õigusnormid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/6/EÜ siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta

Artikkel 1

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „Siseteave – täpset laadi avaldamata teave, mis on otse või kaudselt seotud ühe või mitme finantsinstrumentide emitendiga või ühe või mitme finantsinstrumendiga ning millel on avaldamise korral tõenäoliselt märkimisväärne mõju nende finantsinstrumentide hinnale või seotud tuletisinstrumentide hinnale.

[...]“

Komisjoni 22. detsembri 2003. aasta direktiiv 2003/124/EÜ, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/6/EÜ seoses siseteabe määratluse ja avalikustamisega ning turuga manipuleerimise määratlusega

Põhjendus 1

„Mõistlikud investorid tuginevad oma investeerimisotsustes teabele, mis on juba nende käsutuses, ehk eelnevalt kättesaadavale teabele. Seetõttu tuleks küsimust, kas investeerimisotsuse tegemisel võtaks mõistlik investor arvesse teatavat teavet, vaadelda eelnevalt kättesaadava teabe põhjal. Sellisel vaatlemisel tuleb arvesse võtta teabe eeldatavat mõju, pidades silmas asjakohase emitendi kogu tegevust, teabeallika usaldusväärsust ja muid turgu iseloomustavaid muutujaid, mis tõenäoliselt mõjutavad teatavatel asjaoludel asjakohast finantsinstrumenti või sellega seotud tuletisinstrumenti“.

Artikkel 1

„Siseteave

1. Direktiivi 2003/6/EÜ artikli 1 punkti 1 kohaldamisel peetakse teavet täpseks, kui see viitab ilmnenu või mõistliku eelduse kohaselt ilmnevatele asjaoludele või toimunud või mõistliku eelduse kohaselt toimuda võivale sündmusele ja kui see on sedavõrd üksikasjalik, et võimaldab teha järelduse mõju kohta, mida need asjaolud võivad või see sündmus võib avaldada finantsinstrumentide või nendega seotud tuletisinstrumentide hindadele.

2. Direktiivi 2003/6/EÜ artikli 1 punkti 1 kohaldamisel tähendab "teave, mis avalikustamisel avaldaks tõenäoliselt märkimisväärset mõju finantsinstrumentide või nendega seotud tuletisinstrumentide hindadele," teavet, mida mõistlik investor tõenäoliselt võtaks arvesse oma investeerimisotsuste tegemisel.“

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus) ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/6/EÜ ja komisjoni direktiivid 2003/124/EÜ, 2003/125/EÜ ja 2004/72/EÜ (edaspidi „turukuritarvituse määrus“)

Põhjendus 77

„Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas (edaspidi „harta“) tunnistatud põhimõtteid. Seepärast tuleks käesolevat määrust tõlgendada ja kohaldada kooskõlas nende õiguste ja põhimõtetega. Kui käesolevas määruses osutatakse ajakirjandusvabadust ja muudes meediakanalites sõnavabadust reguleerivatele eeskirjadele ning ajakirjaniku elukutset reguleerivatele eeskirjadele või käitumiskoodeksile, tuleks neid vabadusi arvesse võtta, nagu need on tagatud liidus ja liikmesriikides ning tunnistatud harta artiklis 11 ja muudes asjakohastes sätetes.“

Artikli 8 lõige 4

„4. Käesolevat artiklit kohaldatakse isiku suhtes, kes omab siseteavet, kuna see isik:

- a) on emitendi [...] haldusorgani, juhatuse või järelevalveorgani liige;
- b) omab osalust emitendi [...] kapitalis;
- c) omab juurdepääsu teabele töösuhte, kutsealal tegutsemise või muude kohustuste täitmise kaudu või
- d) on seotud kuritegevusega.

Käesolevat artiklit kohaldatakse ka isiku suhtes, kes on saanud siseteavet muus kui esimeses lõigus nimetatud olukorras, kui isik teab või peab teadma, et tegemist on siseteabega.“ (alla joonitud eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt)

Artikkel 10

„Siseteabe õigusvastane avaldamine

1. Käesoleva määruse kohaldamisel on siseteabe õigusvastase avaldamisega tegemist siis, kui isik valdab siseteavet ja avaldab kõnealuse teabe mõnele teisele isikule, välja arvatud juhul, kui seda tehakse töö, ametikoha või ülesannetega seotud tegevuse käigus.

Käesolevat lõiget kohaldatakse kõigi füüsiliste ja juriidiliste isikute suhtes, kui esinevad artikli 8 lõikes 4 osutatud asjaolud.

[...]“ (alla joonitud eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt)

Artikkel 21

„Teabe avalikustamine või levitamine meedia kaudu

Artikli 10, artikli 12 lõike 1 punkti c ja artikli 20 kohaldamisel ja kui teave on avalikustatud või seda on levitatud või kui soovitusi on koostatud või levitatud ajakirjanduse või muu meediakanalites kasutatava väljendusviisi jaoks, hinnatakse seda avalikustamist või levitamist, võttes arvesse eeskirju, mis hõlmavad ajakirjandusvabadust ja sõnavabadust muudes meediakanalites, ning eeskirju või koodeksit, mis reguleerivad ajakirjaniku kutset, v.a juhul kui:

- a) asjaomased isikud või nendega lähedalt seotud isikud saavad kõnealuse teabe avalikustamisest või levitamisest otseselt või kaudselt eeliseid või kasu või

- b) *teave avalikustatakse või seda levitatakse kavatsusega eksitada turgu finantsinstrumentide pakkumise, nõudluse või hinna suhtes.*“ (alla joonitud eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt)

2. *Liikmesriigi õigusnormid*

Finantsturgude järelevalveameti üldmäärus (edaspidi „RGAMF“)

- 3 RGAMFi artiklis 621-1 oli põhikohtuasja asjaolude asetleidmise ajal kehtinud redaktsioonis sätestatud:

„Siseteave on täpne avalikustamata teave, mis on otseselt või kaudselt seotud ühe või mitme finantsinstrumendi emitendi või ühe või mitme finantsinstrumendiga, ning mis avaldaks avalikustamise korral tõenäoliselt märkimisväärset mõju nende finantsinstrumentide hinnale või nendega seotud finantsinstrumentide hinnale.

Teave on täpne, kui see viitab ilmnenule või ilmneva võivatele asjaoludele või toimunud või toimuda võivale sündmusele ja kui see võimaldab teha järelduse mõju kohta, mida need asjaolud võivad või see sündmus võib avaldada finantsinstrumentide või nendega seotud finantsinstrumentide hindadele.

Teave, mis võib avalikustamise korral oluliselt mõjutada finantsinstrumentide või nendega seotud tuletisinstrumentide hinda, on teave, mida mõistlik investor võiks kasutada ühe oma investeerimisotsuste alusena.”

- 4 Nende sätetega tagati direktiivi 2003/6 artikli 1 punkti 1 esimese lõigu, mida on täpsustatud direktiivi 2003/124/EÜ artikli 1 lõigetega 1 ja 2, mis võeti üle turukuritarvituse määruse artikli 7 lõike 1 punktiga a ning lõigetega 2 ja 4, ülevõtmine.
- 5 RGAMFi artiklis 622-1 oli põhikohtuasja asjaolude toimumise ajal kehtinud redaktsioonis sätestatud:

„Iga artiklis 622-2 nimetatud isik peab hoiduma tema valduses oleva siseteabe kasutamisest [...]. Samuti peab ta hoiduma [...] selle teabe edastamisest teisele isikule väljaspool tema tavapärase töö, ametikoha või ülesannetega seotud tegevust või muul eesmärgil kui need, mille jaoks see teave talle edastati [...].”

- 6 Selle artikliga tagati direktiivi 2003/6 artikli 2 lõike 1 esimese lõigu (mis on nüüd sisuliselt sätestatud turukuritarvituse määruse artikli 10 lõikes 1) ülevõtmine.
- 7 RGAMF-i artiklis 622-2 oli põhikohtuasja asjaolude asetleidmise ajal kehtinud redaktsioonis sätestatud:

„Artiklis 622-1 sätestatud hoidumiskohustusi kohaldatakse kõigi isikute suhtes, kes valdavad siseteavet järgmistel põhjustel:

1. Emitendi haldus- või juhtorgani, juhatuse või järelevalveorgani liikme staatus;
2. Osalus emitendi kapitalis;
- 3° Juurdepääsu teabele seoses töö, ametikoha või ülesannetega seotud tegevusega ning osalemisega finantstehingu ettevalmistamises ja täitmisel;
4. Tegevus, mida võib kvalifitseerida kuritegudeks või süütegudeks.

Need hoidumiskohustused kehtivad ka kõigi teiste siseteavet valdavate isikute suhtes, kes teavad või oleksid pidanud teadma, et tegemist on siseteabega.”

- 8 Selle artikliga tagati direktiivi 2003/6 artikli 2 lõike 1 ja artikli 4 (mis on nüüd sätestatud turukuritarvituse määruse artikli 8 lõikes 4) ülevõtmise.

V. Põhikohtuasja faktiliste asjaolude ja menetluse kirjeldus

- 9 A., kes on tänaseks pensionil, tegutses palju aastaid ajakirjanikuna mitmes Ühendkuningriigi päevalehes, kõigepealt *Financial Times*is (19 aastat), seejärel *Times*is (kaks aastat) ja lõpuks *Daily Mail*is (27 aastat). Oma tegevuse raames *Daily Mail*is, kus ta kirjutas korrapäraselt artikleid pealkirjaga „Turuaruanne“, milles kajastati turukuuldusi, kirjutas ta kaks artiklit väärtpaberite kohta, mis olid kaubeldavad Euronexti A osakonnas. Need kaks artiklit avaldati *Daily Mail*i veebisaidil *Mail Online*.
- 10 8. juuni 2011. aasta õhtul *Mail Online*'i saidil avaldatud esimese artikli pealkiri oli „Turuaruanne: Hermèsi aktsiad tulevad uuesti moodi“. Selles artiklis viidati äriühingu LVMH võimalikule pakkumusele Hermèsi väärtpaberite ostmiseks hinnaga 350 eurot aktsia kohta, mis oli 86% võrra kõrgem hind võrreldes päeva lõpu kursiga. Selle artikli avaldamisele järgneval päeval tõusis väärtpaberi kurs algusest peale ja seejärel kauplemise ajavahemiku ajal.
- 11 12. juuni 2012. aasta õhtul *Mail Online*'i saidil avaldatud teise artikli pealkiri oli „Turuaruanne: kuuldused nafta kohta õrritavad turgu“. Selles artiklis oli märgitud, et Maurel & Promi väärtpaberitele võidakse peatselt teha pakkumine hinnaga ligikaudu 19 eurot aktsia kohta, mis on viimase kursi suhtes 80% kõrgem hind. Selle artikli avaldamisele järgneval päeval tõusis väärtpaberi kurs algusest peale ja seejärel kauplemise ajavahemiku ajal. Äriühing Maurel & Prom lükkas 14. juunil 2012 selle kuulduse ümber.
- 12 Tuvastati, et natuke aega enne nende kahe artikli avaldamist *Mail Online*'is oli antud Hermèsi ja Maurel & Promi väärtpaberite suhtes ostukorraldused.

- 13 Kuna ilmnes sarnasusi nende tehingute ja Arkéma väärtpaberi suhtes antud niisuguste tehingukorralduste vahel, mis leidsid aset veidi enne Ühendkuningriigi päevalehe *The Financial Times* veebisaidi blogis äriühingut Arkéma puudutavate kuulduste kohta artikli avaldamist, otsustas finantsturu järelevalveameti peasekretär 1. juunil 2012 äriühingu Arkéma väärtpaberite turu ja finantsteabe suhtes algatatud uurimist laiendada 15. novembril 2013 äriühingu Maurel & Prom väärtpaberi turule ja finantsteabele ning 21. jaanuaril 2014 Hermèsi väärtpaberite turule.
- 14 Läbi viidud uurimiste käigus selgus, et paljud Ühendkuningriigi elanikud, sealhulgas B, E, F, G ja H olid teinud Ühendkuningriigi territooriumilt ostutehinguid veidi aega enne eespool viidatud artiklite avaldamist *Mail Online*'is ja seejärel sulgenud oma positsioonid pärast artikli avaldamist.
- 15 Selles kontekstis taotles AMF uurimise huvides korduvalt oma Ühendkuningriigi sama funktsiooniga asutuse, Financial Conduct Authority (edaspidi „FCA“) abi, viidates õigusnormidele, mis on rahvusvahelise koostöö valdkonnas ette nähtud esiteks direktiivi 2003/6 artikliga 16 ja teiseks mitme koostöö, teabevahetuse ja reguleerimise valdkonna mitmepoolse lepinguga („mitmepoolne Memorandum of Understanding“, edaspidi „MMoU“), millele on AMF ja FCA alla kirjutanud.
- 16 FCA edastas eelkõige A telefonikõnede väljavõtted, milles kajastusid kõik tema sissetulevad ja väljaminevad kõned ajavahemikus 4. juulist 2007 kuni 14. juunini 2013 (edaspidi „vaidlusalune fail“). AMF lisas vaidlusaluse registri toimikusse.
- 17 AMFi uurimiste ja kontrollide direktoraat saatis 23. veebruaril 2016 B, C, H, E, F ja G-le ning ka A-le kirjad, milles neid teavitati esiteks asjaoludest, mida võidakse neile ette heita seoses uurijate tuvastatud asjaoludega, ja teiseks neile antud võimalusest esitada teatud tähtaja jooksul oma seisukohad. Kõik nende kirjade aadressaadid saatsid vastuseks oma seisukohad, nende hulgas A kirjaga, mis saadi kätte 3. mail 2016.
- 18 Uurimise aruanne esitati 5. juulil 2016. Selle aruande põhjal otsustas AMFi kolleegiumi erikomisjon 19. juulil 2016 teatada etteheited kõigile asjaomastele isikutele, sealhulgas A-le.
- 19 Vastavalt talle 7. detsembri 2016. aasta kirjaga saadetud etteheidete teatele pandi talle süüks nelja rikkumist, mis seisnesid selles, et ta oli edastanud C-le ja B-le siseteavet *Mail Online*'is peatselt kahte artikli avaldamise kohta, mis kajastavad kuuldusi Hermèsi ja Maurel & Prom väärtpaberite ostmiseks avalike pakkumiste esitamise kohta, rikkudes sellega RGAMFi artikleid 622-1 ja 622-2.
- 20 Ka C-le ja B-le saadeti etteheidete teated. C-le pandi süüks, et ta oli omakorda edastanud selle teabe F-ile, keda süüdistati ka selle teabe kasutamises Hermèsi ja Promi väärtpaberitega seotud finantslepingute alusel tehingute tegemiseks. B-le heideti eelkõige ette, et ta oli seda teavet ise kasutanud.

- 21 Vastuseks talle saadetud etteheidete teatele esitas A 3. juulil 2017 kirjalikud seisukohad.
- 22 Sanktsioonide komisjoni esimehe nimetatud ettekandja esitas oma aruande 21. juunil 2018, olles kutsunud süüdistatavad ära kuulamisele ja kuulanud 23. veebruaril 2018 ära mõned neist, nimelt A, kes ei esitanud aruandele vastuseks oma seisukohti.
- 23 Süüdistatavad kutsuti sanktsioonide komisjoni istungile, mis toimus 14. septembril 2018.
- 24 Sanktsioonide komisjon leidis 24. oktoobri 2018. aasta otsuses nr 11 (edaspidi „vaidlustatud otsus“), et teave turukuuldust kajastava ajakirjandusartikli eelseisva avaldamise kohta võib kujutada endast siseteavet ning et kõnealune teave vastab siseteabeks kvalifitseerimise tingimustele. Seejärel leidis ta, et A oli edastanud siseteavet Hermèsi väärtpaberi kohta C-le ja B-le ning Maurel & Promi väärtpaberit puudutavat siseteavet ainult C-le, ning määras talle rahatrahvi summas 40 000 eurot.
- 25 Teiste asjaomaste isikute osas leidis sanktsioonide komisjon, et osa rikkumistest, mida neile ette heidetakse, on tõendatud, ning määras neile rahatrahvid vahemikus 20 000–150 000 eurot.
- 26 Ainult A esitas selle otsuse peale kaebuse. Esimese võimalusena palub ta *in limine litis* tuvastada, et uurimis- ja vastutusele võtmise menetluse puhul on rikutud menetlusnorme, ning selletõttu vaidlustatud otsus tühistada. Teise võimalusena palub ta seda otsust muuta osas, milles sellega jäeti kohaldamata määruse nr 596/2014 artikkel 21, või muuta seda osas, milles tuvastati, et talle süüks pandud rikkumised on tõendatud, ning tunnistada see seetõttu alusetuks ja tuvastada, et teda ei tule karistada. Kolmanda võimalusena palub ta määratud karistuse summat vähendada. AMF palus kaebus rahuldamata jätta.

VI. Asjaolud, mille on eelotsusetaotluse esitanud kohus lahendanud

A. Väited, et rikutud on menetlusnorme

- 27 A esitas erinevad väited menetlusnormide rikkumise kohta, mis tema arvates toob kaasa vaidlustatud otsuse tühisuse. Näiteks tugines ta ajakirjandusallikate rikkumisele, teatud ära kuulamistes eeskirjade eiramisele ja etteheidetest teatamise eeskirjade eiramisele.
- 28 Eelotsusetaotluse esitanud kohus on kõik need väited tagasi lükanud.
- 29 Väite kohta, et on rikutud ajakirjandusallikaid, kuna vaidlusalune fail lisati kohtutoimikusse (vt punkt 16), leiab cour d'appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus), et see lisamine on tõepoolest eeskirjade eiramine. Ta leiab, et see ei vasta ülekaaluka avaliku huvi nõudele eelkõige põhjusel, et Euroopa

inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK“) artikliga 10 kaitstud ajakirjandusallikate saladuse riive läks nimetatud faili ulatuse tõttu kaugemale sellest, mis on vajalik.

- 30 Ta leiab siiski, et see eeskirjade eiramine ei muuda nõuetevastaseks kogu uurimis- ja karistamismenetlust ning seega ka vaidlustatud otsust kehtetuks. Nimelt tuleneb uurimise kronoloogiast, et B ja C ühendusandmete edastamise taotlus ei põhine vaidlusaluse faili kasutamisel, vaid tuleneb muudest uurijate kogutud andmetest, millest osa oli nende käsutuses juba enne vaidlusaluse faili kättesaamist, ning et sanktsioonide komisjon võis seda faili õiguspäraselt kasutada. Seega lükkab ta selle tühistamisväite tagasi.
- 31 Cour d’appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus) lükkas tagasi ka A väited esiteks tema ärakuulamata jätmise kohta ja teiseks teiste süüdistatavate ärakuulamise eeskirjade eiramise kohta uurimisperioodil, mis eelnes etteheidetest teatamisega algatatud karistamismenetlusele. Ta on seisukohal, et küsimustik, mis A-le FCA kaudu üle anti, ja sellele antud vastuste kasutamine ei kahjustanud ausa uurimise põhimõtet ega kaitseõigusi. Ta leiab samuti, et teiste süüdistatavate ärakuulamisega ei rikutud ausa uurimise põhimõtet.
- 32 Mis puutub väitesse, et etteheidetest teatamisel eirati eeskirju, siis väidab A, et talle 7. detsembril 2016 saadetud teade oleks pidanud käsitlema 3. juulil 2016 jõustunud turukuritarvituse määruse artiklit 21, mitte aga RGAMF-i artiklit 622-1, mis oli kohaldatav asjaolude asetleidmise ajal, kuid mis tunnistati kehtetuks pärast turukuritarvituse määruse jõustumist septembris 2016. A väidab, et turukuritarvituse määruse artikliga 21 kehtestati siseteabe avalikustamise osas ajakirjanikele soodsam kord, kuna rikkumise tuvastamiseks peavad olema täidetud täiendavad tingimused, mis õigustab selle „*in mitius*“ tagasiulatuvat kohaldamist. Kuna süüks pandud rikkumise koosseisu tuvastamiseks nõutavaid asjaolusid ei ole etteheidetest teatamisel esitatud, väidab ta, et selle teatamisega eiratakse eeskirju ning et selle eiramise tõttu on järgnev karistamismenetlus ja seega ka vaidlustatud otsus tühi.
- 33 AMF ei vaidlusta turukuritarvituse määruse artikli 21 tagasiulatuvat „*in mitius*“ kohaldatavust, kuid tuletab meelde, et EIÕK artikli 6 alusel, nagu seda on tõlgendanud Euroopa Inimõiguste Kohus, piisab sellest, et süüdistatavat tuleb üksikasjalikult teavitada tema vastu esitatud süüdistuse laadist ja põhjustest, st talle ette heidetavate faktiliste asjaolude tõesusest ja nende õiguslikust kvalifikatsioonist.
- 34 Cour d’appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus) leiab, et vaatamata asjaolule, et tagasiulatuvalt kohaldatava turukuritarvituse määruse artiklile 21 ei olnud viidatud, oli A-le esitatud etteheidetest teatamine tema kaitse huvides piisavalt täpne. Seega lükkab ta ka selle väite tagasi.

B. Väited A-le ette heidetud faktiliste asjaolude tõesuse kohta

- 35 A väidab, et tal ei olnud õigust otsustada oma turuaruannete avaldamise üle ning et seega ei olnud tal teavet, mille edastamist talle ette heidetakse. Cour d'appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus) leiab, et on hulk kaalukaid, täpseid ja ühtelangevaid kaudseid tõendeid, mis kinnitavad üheselt, et A valdas teavet selle kohta, et tema 8. juuni 2011. aasta turuaruanne Hermèsi kohta avaldatakse *Mail Online*'is peatselt, hiljemalt kell 15.06, ja et tema 12. juuni 2012. aasta turuaruanne Maurel & Promi kohta avaldatakse hiljemalt kell 15.36.
- 36 Seoses kõnealuse teabe edastamisega, mis puudutab ühelt poolt äriühingu Hermèsi ja teiselt poolt äriühingu Maurel & Promi kohta turuaruannete peatset veebis avaldamist, on Cour d'appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus) seisukohal, et:
- on olemas hulk kaalukaid, täpseid ja kokkulangevaid tõendeid, mis kinnitavad üheselt, et A edastas 8. juuni 2011. aasta pärastlõunal B-le teabe, et ta avaldab peatselt veebis oma turuaruande äriühingu Hermès kohta;
 - et tuvastatud kaudsed tõendid ei ole piisavad selleks, et üheselt tõendada, et A edastas 8. juunil 2011 C-le teabe, et ta avaldab peatselt veebis oma turuaruande äriühingu Hermès kohta;
 - et on hulk kaalukaid, täpseid ja kokkulangevaid kaudseid tõendeid, mis tõendavad üheselt, et A edastas C-le 12. juunil 2012 teabe, et ta avaldab peatselt veebis oma turuaruande äriühingu Maurel & Promi kohta.

VII. Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse esitamise vajalikkus

A. Mõiste „sisetäve“

1. Poolte peamised argumendid

- 37 A vaidlustab teabe turukuuldusi kajastava ajaleheartikli eelseisva avaldamise kohta kvalifitseerimise sisetäveks.
- 38 Esiteks väidab ta, et see kvalifitseerimine on vastuolus teisese siseringi mõistega RGAMF-i artikli 622-2 teise lõigu tähenduses, kuna ei ole tõendatud, et vaidlustatud otsuses teiseseks siseringiks kvalifitseeritud B-1 ja C-1 oli mis tahes seos asjaomaste väärtpaberite emitendi või ajakirjandusorganiga, mis tagas nende artiklite avaldamise, ning et nad seega teadsid või oleksid pidanud teadma, et kõnealune täve on sisetäve.
- 39 Teiseks on ta seisukohal, et niisugune kvalifitseerimine ei ole kooskõlas finantsajakirjaniku kutseala olemusega. Sellega seoses tuleb ta meelde, et

finantsajakirjaniku tegevusala põhiolemus on turukuulduste kogumine, et teha kindlaks võimalikke aktuaalseid teemasid ja arutada neid artikli võimaliku sõnastuse seisukohast nii allikate kui ka mitme isikuga toimetuse meeskonnas. Ta leiab, et vaidlusalune kvalifitseerimine viib järelduseni, et iga finantsajakirjanik loob ainuüksi seetõttu, et tema kutsumus on avaldada artikleid turgude kohta, süstemaatiliselt siseteavet, vaatamata mis tahes sideme puudumisele asjaomase emitendiga, mis viib tema arvates finantsajakirjanduse muutmiseni „*siseteabe tootjaks*“ ja toimetused „*siseringideks*“. Ta märgib, et selle kvalifitseerimise eesmärk on asetada finantsajakirjanike tegevus samale tasandile siseteabega tugevalt seotud spetsialistide (emitendid, finantsanalüüsibürood, portfelli haldurid, turu-uuringute läbiviijad jne) tegevusega, mida reguleerib AMF ja kelle suhtes kehtivad siseteabe (sise- ja välistasandil) liikumise avastamise ja juhtimise suhtes ranged kohustused.

- 40 Kolmandaks väidab A, et avaldamine ei saa olla siseteave, kui selle sisust ei nähtu mingit sellist teavet. Ta leiab, et käesoleval juhul ei vasta kõnealuste artiklite sisu teabe täpsuse nõudele, kuna need artiklid piirduvad üksnes turukuulduste kajastamisega. Sellega seoses tuleb ta meelde, et üldiselt tunnistatakse, et kuuldus ei saa olla siseteave, kuna selle päritolu ei ole täpne, mis tekitab kahtlusi selle ehtsuses, isegi kui selle avaldamine võib turgu huvitada ja mõjutada emitendi väärtpaberi kurssi.
- 41 Neljandaks ja täiendavalt väidab A, et sõltumata kõnealuste artiklite sisust ei olnud käesoleval juhul teave nende peatse avaldamise kohta täpne, kuna ei olnud ette näha, mida avaldatakse, ega sellist laadi, mis võiks mõjutada asjaomaste väärtpaberite kurssi, kuna puudusid andmed, mis näitaksid tema erilist tuntut finantsajakirjanikuna, eelkõige asjaomaste väärtpaberite valdkonnas (luksuskaupade- ja naftasektor), ning *Mail Online*'i tuntut, kuna see ajakirjandusorgan ei ole sama autoriteetne nagu *Financial Times*.
- 42 **AMF** väidab, et „*[RGAMF] artikkel 621-1 ei näe ette mingeid piiranguid seoses sellise teabe laadi, sisu või päritoluga, mida võib kvalifitseerida siseteabeks ja mille puhul ei ole nõutav, et teave peab pärinema emitendilt, vaid üksnes seda, et see teave puudutab teda otseselt või kaudselt, ning et see teave on täpne, ei ole avalik ja võib oluliselt mõjutada asjaomaste finantsinstrumentide kurssi*“.
- 43 Lisaks leiab ta, et käesoleval juhul võis A artiklite peatselt avaldamine *Mail Online*'is aset leida juba pärastlõunal (avaldamine õhtul), nii et teave selle avaldamise kohta, mille sisu oli lisaks piisavalt täpne (võimalike ostupakkumiste hinna nimetamise tõttu) selleks, et oleks võimalik teha järeldus selle avaldamise võimaliku mõju kohta kõnealuste väärtpaberite kursile, oli täpne alates pärastlõunast, st selle teabe avaldamise hetkest.
- 44 Lõpuks märgib ta, et käesoleval juhul ei muuda see, et teistes ajalehtedes avaldati varem artiklid Hermès et Maurel & Promi väärtpaberitega seotud tehinguprojektide kohta, avalikuks teavet selle kohta, et *Mail Online*'is avaldatakse peatselt A allkirjaga turuaruanded, mis kajastavad kuuldust nende

väärtpaberite kohta teatud hinnaga tehtud pakkumuse kohta, vaid kinnitas nende turuaruannete usaldusvärsust, mis tulenes juba tema üldtuntusest finantsajakirjanikuna, nii et mõistlik investor võis teavet nende artiklite peatse avaldamise kohta kasutada, tehes panuse asjaolule, et see kuuldus osutub tõeks, või vähemasti, et asjaomaste väärtpaberite kurss hakkab pärast nende artiklite avaldamist tõusma.

2. Eelotsusetaotluse põhjendus seoses mõistega „siseave“

- 45 Käesoleval juhul tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtul kindlaks teha, kas teave turukuuldust kajastava ajaleheartikli peatselt avaldamise kohta võib kujutada endast siseavet RGAMFi artikli 621-1 tähenduses. Need RGAMFi sätted tunnistati pärast turukuritarvituse määruse jõustumist kehtetuks.
- 46 Kuna see artikkel tagab direktiivi 2003/6 artikli 1 punkti 1 esimese lõigu ülevõtmise, nagu seda on täpsustatud direktiivi 2003/124 artikli 1 lõigetes 1 ja 2, tuleb seda tõlgendada kooskõlas nende direktiivide nimetatud sätetega.
- 47 Euroopa Kohus on kahes kohtuotsuses: 28. juuni 2012. aasta kohtuotsuses *Geltl* (C-19/11, EU:C:2012:397, punkt 25) ja 11. märtsi 2015. aasta kohtuotsuses *Lafonta* (C-628/13, EU:C:2015:162, punkt 24) meenutanud, et mõiste „siseave“ määratlus, mis tuleneb direktiivi 2003/6 artikli 1 punkti 1 esimesest lõigust, sisaldab nelja põhitunnust, mida kohaldatakse kumulatiivselt:
- esiteks, tegemist on täpset laadi teabega;
 - teiseks, seda teavet ei ole avaldatud;
 - kolmandaks, see on otse või kaudselt seotud ühe või mitme finantsinstrumendiga või nende emitentidega;
 - neljandaks, sellel teabel võib avaldamise korral olla märkimisväärne mõju finantsinstrumentide või nendega seotud tuletisinstrumentide hindadele.
- 48 Käesolevas asjas ei ole vaidlustatud seda, et kõnealune teave vastab teisele elemendile. A artiklite peatselt avaldamisest äriühingute Hermès ja Maurel & Promi puudutavate kuulduste kohta ei teatud ette enne seda avaldamist. Samuti sai turg nende artiklite sisust teada alles nende avaldamise ajal, kusjuures tuleb täpsustada, et mitme artikli varasem avaldamine ei muutnud avalikuks teavet selle kohta, et *Mail Online*'is avaldatakse peatselt, 8. juunil 2011 ja 12. juunil 2012, kaks A artiklit, mis kajastavad vastavalt kuuldust LVMH pakkumuse kohta osta Hermèsi väärtpabereid hinnaga 350 eurot ja kuuldust pakkumuse kohta osta Maurel & Promi väärtpabereid hinnaga 19 eurot.
- 49 Vaidlust ei ole ka selles, et kõnealune teave vastab kolmandale elemendile. Nimelt puudutab see teave niisuguse ajaleheartikli peatselt avaldamist, mis kajastab

turukuuldusi tehingu kohta, mis puudutab vastavalt äriühinguid Hermès ja Maurel & Prom. Seega puudutab see teave otseselt või kaudselt ühte või mitut finantsinstrumentide emitenti.

- 50 Neljas element on direktiivi 2003/124 artikli 1 lõikes 2 määratletud kui „*teave[...], mida mõistlik investor tõenäoliselt võtaks arvesse oma investeerimisotsuste tegemisel*“.
- 51 Eelotsusetaotluse esitanud kohus tuletab selle direktiivi põhjendust 1 osundades meelde, et Euroopa Kohus täpsustas oma 23. detsembri 2009. aasta kohtuotsuses Spector Photo Group ja Van Raemdonck (C-45/08, EU:C:2009:806, punkt 69), et „*[v]astavalt direktiivi 2003/6 eesmärgile tuleb võimet hinda märkimisväärselt mõjutada hinnata eelkõige kõnealuselt teabest ja selle kontekstist lähtudes*“ ja et „*[s]elleks et tuvastada, kas teave on siseteave, ei ole seega vajalik kontrollida, kas teabe avaldamine tõepoolest mõjutab oluliselt nende finantsinstrumentide hinda, mida see teave puudutab*“. Kohtujurist Kokott leidis oma ettepanekus kohtuasjas, milles tehti see kohtuotsus (Spector Photo Group ja Van Raemdonck, C-45/08, EU:C:2009:534, punktid 96 ja 97), et kuigi tuleb *a priori* tuvastada, kas „*teabel on hinnale tõenäoliselt märkimisväärne mõju*“, võib siiski „*[h]inna muutumise ulatus pärast [...] teabe avaldamist [...] olla tõend siseteabe tähenduse ja potentsiaali kohta*“.
- 52 Käesoleval juhul oli kõnealune teave – mis puudutas A niisuguste artiklite peatselt avaldamist, mis kajastavad kuuldusi Hermèsi ja Maurel & Promi väärtpaberite ostupakkumuste kohta eelneva õhtu lõpphinnast oluliselt kõrgema hinnaga – oli hiljuti muu hulgas *Financial Times*is avaldatud ajakirjandusartiklite jätkuks, milles viidati kas LVMH kontserni osa võimalikule suurenemisele äriühingu Hermès kapitalis või võimalikule äriühingu Maurel & Prom tagasiostutehingu ettevalmistamisele.
- 53 Selles kontekstis võis mõistlik investor kõnealust teavet kasutada osana põhjendustest, mille alusel teha oma investeerimisotsuseid Hermèsi ja Maurel & Promi väärtpaberite kohta.
- 54 Lisaks tuleb tõdeda, et nende väärtpaberite kurss muutus pärast A artiklite avaldamist oluliselt. See „*ex post*“ asjaolu kinnitab, et kõnealune teave vastab „*ex ante*“ siseteabe määratluse neljandale elemendile.
- 55 Veel tuleb kindlaks teha, kas see teave võib vastata esimesele elemendile, mis puudutab teabe täpsust.
- 56 Selle kohta tuleneb direktiivi 2003/124 artikli 1 lõikest 1, et teavet loetakse täpseks, kui see vastab kumulatiivselt kahele tingimusele:
- esiteks peab see teave viitama „*ilmnenud või mõistliku eelduse kohaselt ilmnevatele asjaoludele või toimunud või mõistliku eelduse kohaselt toimuda võivale sündmusele*“;

- teiseks peab see teave olema „*sedavõrd üksikasjalik, et võimaldab teha järelduse mõju kohta, mida need asjaolud võivad või see sündmus võib avaldada finantsinstrumentide või nendega seotud tuletisinstrumentide hindadele*“.
- 57 Käesoleval juhul puudutab kõnealune teave esiteks *Mail Online*'is peatset (8. juunil 2011) A niisuguse artikli avaldamist, mis kajastab Hermès'i väärtpaberitega seotud kuuldust, ning teiseks samal veebilehel sama ajakirjaniku artikli avaldamist (12. juunil 2012) kuulduste kohta seoses Maurel & Prom'i väärtpaberitega.
- 58 Kuna see teave viitab sündmusele – ajaleheartikli peatsele avaldamisele –, mille puhul võib mõistlikult eeldada, et see leiab aset, vastab see teave direktiivi 2003/124 artikli 1 lõikes 1 nõutud esimesele tingimusele selleks, et seda teavet saaks pidada täpseks.
- 59 Seevastu tekib küsimus, kas see teave vastab teisele tingimusele.
- 60 Sellele küsimusele vastamiseks tuleb kindlaks teha, kas selleks, et teave ajakirjandusartikli eeloleva avaldamise kohta oleks direktiivi 2003/124 artikli 1 lõike 1 tähenduses piisavalt täpne, peab artikli enda sisu olema sama sätte tähenduses piisavalt täpne.
- 61 Euroopa Kohus täpsustas eespool viidatud 11. märtsi 2015. aasta kohtuotsuses Lafonta (C-628/13, EU:C:2015:162, punkt 31) selle teise tingimuse tähendust ja ulatust, leides, et direktiivi 2003/124 artikli 1 lõige 1 eeldab, et „*teave on niivõrd konkreetne või täpne, et selle alusel on võimalik hinnata, kas asjaolud või sündmus, mis on selle teabe esemeks, võivad mõjutada selle teabega seotud finantsinstrumentide hinda*“, nii et see artikkel „*jätab [...] mõistest „siseteave“ välja ainult umbmäärase või üldise teabe, mis ei võimalda teha mingeid järeldusi selle võimaliku mõju kohta finantsinstrumentide hindadele*“.
- 62 Kuid kuuldus paistab oma olemuselt kuuluvat „*umbmäärase või üldise teabe*“ kategooriasse, „*mis ei võimalda teha mingeid järeldusi selle võimaliku mõju kohta finantsinstrumentide hindadele*“.
- 63 Kohtujurist Mengozzi märkis oma ettepanekus kohtuasjas Geltl (C-19/11, EU:C:2012:153) muide, et „*[niisiis] ei ole teave täpne, kui sündmust on mõistlikkuse kriteeriumi alusel põhjust pidada võimatuks või ebatõenäoliseks ja puudub selle toimumise mõistlik eeldatavus de qua, kuna teave on jäänud näiteks pelgalt kuulujuttude tasemele või on nii ebatäpne, et see takistab tegemast järeldusi võimaliku mõju kohta vaadeldavate finantsinstrumentide või nendega seotud tuletisinstrumentide kursile*“ (Cour d'appel de Paris' (Pariisi apellatsioonikohus) poolt alla joonitud).
- 64 Seega tekib küsimus, kas asjaolu, et ajakirjandusartikkel, mille peatne avaldamine kujutab endast asjaomast teavet, seisneb turukuulduse kajastamises, välistab juba

oma olemuselt selle, et see teave võiks olla siseteave, või vastupidi, kas selline kvalifitseerimine on olenevalt olukorrast mõeldav.

- 65 Sellega seoses soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus käesoleva kohtuasja eripära arvestades teada, kas kõnealuse teabe täpsuse hindamist mõjutab asjaolu, et turukuuldust kajastavas ajaleheartiklis on mainitud võimaliku avaliku pakkumise hinda.
- 66 Ta küsib samuti, kas vastust sellele küsimusele mõjutab selle artikli allkirjastanud ajakirjaniku üldtuntus või selle artikli avaldamise taganud ajakirjandusorgani maine.
- 67 Lõpuks, kuna Hermès ja Maurel & Promi väärtpaberite kurss muutus pärast A artiklite avaldamist oluliselt, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas juhul, kui on selgunud, et turukuuldust kajastaval ajaleheartiklil oli tõepoolest „*ex post*“ tuntav mõju selle väärtpaberi kursile, mille kohta kuuldus käis, tuleb seda arvesse võtta, et hinnata, kas teave artikli peatse avaldamise kohta vastab täpsuse nõudele.
- 68 Kuna Euroopa Kohtul ei ole olnud võimalust teha otsust kõigi nende küsimuste kohta, mis on vaidluse lahendamisel määrava tähtsusega, tuleb esitada käesoleva kohtuotsuse resolutsioonis esitatud sõnastuses eelotsusetaotlus direktiivi 2003/6 artikli 1 lõike 1 esimese lõigu ja direktiivi 2003/124 artikli 1 lõike 1 tõlgendamiseks.

B. Turukuritarvituse määruse artiklite 10 ja 21 omavaheline suhe ja tõlgendamine

- 69 Järgnev arutluskäik on esitatud vaid juhuks, kui Euroopa Kohus vastab eespool nimetatud küsimustele, et selline teave, nagu on kõne all käesolevas asjas, võib vastata nõutud täpsuse nõudele.

1. Poolte argumendid

- 70 A vaidleb vastu analüüsile, mida järgis sanktsioonide komisjon selleks, et jätta kohaldamata turukuritarvituse määruse artikkel 21; selle analüüsi kohaselt võib asuda seisukohale, et arutelu ühelt poolt A ning teiselt poolt C ja B vahel – kes on määratletud tema allikatena – teatud hinnaga pakkumuse esitamise kuulduse üle toimus ainult eesmärgiga seda kuuldust üldsusele levitada, mistõttu toimus see „*ajakirjanduse jaoks*“ nimetatud artikli tähenduses, kuid sama ei kehti ainult nendele allikatele, mitte üldsusele siseteabe edastamise kohta teemal, et selle kuulduse kohta avaldatakse peatselt *Mail Online*'is turuaruanne.
- 71 A tugineb turukuritarvituse määruse artikli 21 enda kasuks kohaldamise põhjendamiseks esiteks Euroopa Kohtu praktikale, milles tõlgendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta

artiklit 9 nii, et isikuandmete „ainult ajakirjanduse jaoks“ töötlemise mõistet selle artikli tähenduses tuleb tõlgendada laialt (16. detsembri 2008. aasta kohtuotsus Satakunnan Markkinapörssi ja Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, punktid 56 ja 51, ning 14. veebruari 2019. aasta kohtuotsus Buivids, C-345/17, EU:C:2019:122, punktid 51 ja 53). Ta märgib, et telefonikõned, mille käigus ta väidetavalt teavitas oma allikaid oma artiklite peatsest avaldamisest, toimusid tema ajakirjaniku tegevuse raames.

- 72 Teiseks väidab A, et piirates turukuritarvituse määruse artikli 21 kohaldamist üksnes olukorrale, kus asjaomane teave on mõeldud avaldamiseks, AMF mitte ainult ei eita allikate olulist rolli ajakirjandustegevuses, vaid ka üldisemalt taandab ajakirjanike ülesande ainult nende artiklite avaldamisele, eirates nii paljusid eelnevaid etappe, mis on vajalikud artikli ilmumiseks (teemade kindlakstegemine, ristkontrollide tegemine, dokumenteerimine, kirjutamine jne), ja seda, kas see artikkel lõpuks avaldatakse või mitte.
- 73 Kolmandaks väidab ta, et turukuritarvituse määruse artikli 21 tõlgendus, millest lähtutakse vaidlustatud otsuses, tähendab ajakirjanikele erandina võimaldatud sooduskorra olemasolu eitamist, piirdudes ainult selle määruse artiklis 10 ette nähtud üldise õigusliku korra kohaldamisega. Ta selgitab, et artiklis 10 on sätestatud üldpõhimõte, et siseteabe avaldamine on õiguspärane, kui see toimub „töö, ametikoha või ülesannetega seotud [...] tegevuse käigus“ ning et Euroopa Kohus on seda tingimust tõlgendanud kitsalt nii, et see ei eelda mitte üksnes tiheda seose olemasolu teabe avaldamise ja ametikoha või ülesannetega seotud tegevuse vahel, vaid ka seda, et esimene on teise jaoks hädavajalik ja proportsionaalne (22. novembri 2005. aasta kohtuotsus Grøngaard et Bang, C-384/02, EU:C:2005:708, punktid 31 ja 34). Ta järeldab sellest kohtupraktikast, et käesoleval juhul tähendab vaidlustatud otsuses kasutatud turukuritarvituse määruse artikli 21 tõlgendus, mille kohaselt tuleb hinnata, kas asjaomane edastamine oli vajalik ajakirjaniku poolt avalikkuse teavitamiseks, ajakirjanikele kohaldatava eri- ja erandkorra asemel üldkohaldatava korra kohaldamist.
- 74 Lisaks meenutab A, et vaidlust ei ole selles, et ei tema ega temaga tihedalt seotud isik ei saanud väidetud teabe üleandmisest mingit kasu ning talle ei saa ette heita mingit kavatsust turgu eksitada seoses asjaomaste väärtpaberite pakkumise, nõudluse või hinnaga. Ta järeldab sellest, et vaidlusalune olukord ei kuulu ajakirjanike suhtes kohaldatava erikorrast tehtavate erandite alla, mis on sätestatud turukuritarvituse määruse artiklis 21.
- 75 Lisaks tuletab ta meelde, et see erikord tähendab, et kõnealuste rikkumiste analüüsimisel tuleb lähtuda ajakirjandusvabadusest ja ajakirjanikele kohaldatavast Inglise õigusest tulenevatest normidest ja tagatistest. Ta väidab, et talle ei saa süüks panna ühtegi ajakirjaniku kutseala reguleerivate eeskirjade rikkumist, kuna Independent Press Standards Organization'i¹ (Ühendkuningriigi sõltumatu ajakirjandusstandardite organisatsioon, mille liige oli *Daily Mail* asjaolude

¹ Kokkuvõtte koostaja märkus: <https://www.ipso.co.uk/editors-code-of-practice/>

toimumise ajal; edaspidi „IPSO“) käitumisjuhendi (millele viitab AMF) artikliga 13 on ajakirjanikul ainult keelatud saadud finantsteavet enne selle avaldamist edastada, mitte aga artikli teema valimine, mis ei ole põhimõtteliselt kolmandalt isikult saadud teave, vaid mille otsustab ajakirjanik; A järeldab sellest, et ta tuleb selles vastutusest vabastada.

- 76 Vastuseks väidab **AMF**, et A poolt tema allikate (C ja B) valduses oleva teabe kogumiseks ei olnud nõutav, et A kinnitaks neile, et ta kavatses kõnealuseid kuuldusi oma artiklites nimetada. Seega ei toimunud selle teabe avalikustamine A poolt tema allikatele, st kolmandatele isikutele, mitte üldsusele – kuigi see toimus ajakirjaniku tegevuse raames –, „ajakirjanduse jaoks“ turukuritarvituse määruse artikli 21 tähenduses, mistõttu see artikkel ei ole käesolevas asjas kohaldatav.
- 77 Teise võimalusena, juhul kui see avalikustamine toimus „ajakirjanduse jaoks“, väidab AMF, et turukuritarvituse määruse artikkel 21 ei nõua, et rikkumise tuvastamine sõltuks kutse-eeskirja eiramisest, vaid piirdub selle rikkumise hindamiseks erikorra sätestamisega, kusjuures viidatud hindamisel tuleb selle artikli sõnastuse kohaselt arvesse võtta „eeskirju, mis hõlmavad ajakirjandusvabadust ja sõnavabadust muudes meediakanalites, ning eeskirju või koodeksit, mis reguleerivad ajakirjaniku kutset“.
- 78 Ta täpsustab, et käesolevas asjas on IPSO käitumisjuhendi artiklis 13 „Finantsajakirjandus“ asjaolude asetleidmise ajal kehtinud redaktsioonis märgitud, et „isegi kui see ei ole seadusega keelatud, ei tohi ajakirjanikud kasutada finantsteavet, mida nad saavad, enne selle üldsusele levitamist enda huvides ega edastada seda teavet teistele“. Ta väidab, et need õigusnormid lisaks Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 11 ja EIÕK artikli 10 sätetele näitavad ajakirjanike kohustust mitte ületada teatavaid piire, mis tulenevad eelkõige vajadusest takistada konfidentsiaalse teabe avalikustamist. Ta väidab, et kõnealuse teabe avalikustamise õigusvastaseks tunnistamine ei kujuta endast ebaproportsionaalset sekkumist õigusesse sõnavabadusele. Ta järeldab sellest, et isegi kui kohaldada turukuritarvituse määruse artiklit 21, kvalifitseerub see levitamine RGAMF artiklites 622-1 ja 622-2 ette nähtud hoidumiskohustuse rikkumiseks.

2. *Eelotsusetaotluse põhjendus seoses turukuritarvituse määruse artiklite 10 ja 21 omavahelise suhte ja tõlgendamisega*

- 79 Nagu juba märgitud, heidetakse A-le talle esitatud etteheidete teates ette siseteabe edastamisest hoidumise kohustuse rikkumist, millega ta rikkus RGAMF-i artikleid 622-1 ja 622-2.
- 80 Selle artikliga tagati direktiivi 2003/6 artikli 2 lõike 1 esimese lõigu (mis on nüüd sisuliselt sätestatud turukuritarvituse määruse artikli 10 lõikes 1) ülevõtmine.
- 81 RGAMF-i artikliga 622-2 võeti üle direktiivi 2003/6 artikli 2 lõige 1 ja artikkel 4, mis on nüüd sätestatud turukuritarvituse määruse artikli 8 lõikes 4.

- 82 Eespool viidatud artikli 10 lõike 1 tähenduses siseteabe õigusvastane avalikustamine on keelatud turukuritarvituse määruse artikli 14 punktiga c, milles on sätestatud: „Isik ei tohi [...] avaldada õigusvastaselt siseteavet.”
- 83 On selge, et turukuritarvituse määruse artikkel 21 kehtestab erikorra, mille eesmärk on ühitada võitlus turgude kuritarvitamise vastu ajakirjandusvabadusest tulenevate nõuetega.
- 84 Käesolevas asjas on samuti selge, et A oli asjaolude toimumise ajal ajakirjanik ja et vaidlusalune olukord ei kuulu turukuritarvituse määruse artikli 21 punktides a ja b ette nähtud erandite alla.
- 85 Nimelt ei ole tõendatud ega isegi väidetud:
- et A või temaga otseselt seotud isikud on saanud kõnealusest avalikustamisest otseselt või kaudselt eelise või kasu (punktis a nimetatud juhtum);
 - et A kavatses selle teabe avaldamisega eksitada turgu seoses finantsinstrumentide pakkumise, nõudluse või hinnaga (punktis b ette nähtud juhtum).
- 86 Sellest tuleneb, et kui eeldada, et kõnealune teave avalikustati „ajakirjanduse jaoks“, on turukuritarvituse määruse artikkel 21 käesoleval juhul kohaldatav.
- 87 Cour d’appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus) soovib esiteks teada, kuidas tuleb tõlgendada mõistet avalikustamine „ajakirjanduse jaoks“ selle artikli tähenduses. Täpsemalt on Euroopa Kohtul tekkinud küsimus, kas seda, et ajakirjanik avaldab ühele tavapäraest allikatest teavet tema allkirjaga niisuguse artikli peatselt avaldamise kohta, mis kajastab turukuuldust, võib toimuda „ajakirjanduse jaoks“ turukuritarvituse määruse artikli 21 tähenduses.
- 88 Euroopa Kohus täpsustas oma eespool viidatud 16. detsembri 2008. aasta kohtuotsuses Satakunnan Markkinapörssi ja Satamedia (C-73/07, EU:C:2008:727, punktid 56 ja 61) direktiivi 95/46 artiklis 9 esitatud sarnase sõnastuse („ainult ajakirjanduse huvides“) mõtet. Ta otsustas „ainult ajakirjanduse huvides“ toimuvaks tegevuseks tuleb pidada tegevust, mille ainus eesmärk on teabe, arvamuste ja mõtete avalikustamine. Seda määratlust korrati eespool viidatud 14. veebruari 2019. aasta kohtuotsuses Buivids (C-345/17, EU:C:2019:122, punkt 53).
- 89 Eespool viidatud kohtuotsustes Satakunnan Markkinapörssi ja Satamedia (punktid 52–56) ja Buivids (punktid 50, 51, 63 ja 64) otsustas Euroopa Kohus, kes lähtus tõdemusest, et direktiivi 95/46 artikli 9 eesmärk on ühitada kaks põhiõigust – esiteks eraelu puutumatus kaitse ja teiseks sõnavabadus –, et selleks, et võtta arvesse sõnavabaduse tähtsust igas demokraatlikus ühiskonnas, tuleb tõlgendada sellega seotud mõisteid, sealhulgas mõistet „ajakirjandus“ laialt, täpsustades seejuures, et selleks, et saavutada tasakaal nende kahe põhiõiguse vahel, nõuab

põhiõiguste hulka kuuluva eraelu puutumatus kaitse, et direktiivi 95/46 artiklis 9 ette nähtud isikuandmete kaitse erandite ja piirangute puhul piirduks tingimata vajalikuga.

- 90 Turukuritarvituse määruse artikli 21 eesmärk on samamoodi ühitada üldise huvi eesmärk ja põhiõigus, nimelt ühelt poolt eesmärk, mis seisneb turukuritarvituste vastu võitlemises selleks, et tagada liidu finantsturgude terviklikkus ja tugevdada investorite usaldust nende turgude vastu (vt selle kohta direktiivi 2003/6 eesmärgi kohta eelkõige eespool viidatud 23. detsembri 2009. aasta kohtuotsus Spector Photo Group ja Van Raemdonck, C-45/08, EU:C:2009:806, punkt 47, ja 11. märtsi 2015. aasta kohtuotsus Lafonta, C-628/13, EU:C:2015:162, punkt 21) ning teiselt poolt põhivabadusena sõnavabadus, mille üks komponent on ajakirjandusvabadus.
- 91 Neid kaalutlusi silmas pidades tekkis Cour d'appel de Paris'1 (Pariisi apellatsioonikohus) küsimus, kas turukuritarvituse määruse artikli 21 eesmärk ja tähtsus, mis on ajakirjandusvabadusel mis tahes demokraatlikus ühiskonnas, ei tähenda, et mõistet avalikustamine „ajakirjanduse jaoks“ selle artikli tähenduses tuleb tõlgendada laialt.
- 92 Sellega seoses soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas mõistel avalikustamine „ajakirjanduse jaoks“ turukuritarvituse määruse artikli 21 tähenduses on sama ulatus kui mõistel teabe levitamine oma „ametiülesandeid täitvate ajakirjanike“ poolt direktiivi 2003/6 artikli 1 punkti 2 alapunkti c tähenduses, vaatamata nende kahe artikli terminoloogia erinevusele.
- 93 Nimelt kehtestati selle artikliga erikord, mille eesmärk oli samuti ühitada turgude kuritarvitamise vastane võitlus ajakirjandusvabadusest tulenevate nõuetega, nähes seejuures selle korra ette vaid teatud turuga manipuleerimise juhtudel, nagu sellise teabe levitamine, mis annab või võib anda valesid või eksitavaid andmeid finantsinstrumentide kohta, sealhulgas kuulduste levitamine või vale või eksitava teabe levitamine.
- 94 Arvestades direktiivi 2003/6 artikli 1 punkti 2 alapunkti c ja turukuritarvituse määruse artikli 21 ühist eesmärki, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas selleks et järeldada, et avaldamine toimus „ajakirjanduse jaoks“ turukuritarvituse määruse artikli 21 tähenduses, piisab sellest, kui siseteave avalikustatakse ajakirjaniku tegevuse raames.
- 95 Lisaks soovib Cour d'appel de Paris'1 (Pariisi apellatsioonikohus) teada, kas mõiste avalikustamine „ajakirjanduse jaoks“ tõlgendamine sõltub muu hulgas sellest, kas ajakirjanikku, kes on turukuuldust kajastavale artiklile alla kirjutanud, on sellest kuuldusest teavitanud või mitte üks tema tavapäraestest allikatest, või kas selle ajakirjaniku poolt tema artikli peatselt avaldamise kohta teabe avalikustamine oli vajalik selleks, et saada sellest allikast selgust kõnealuse kuulduse usutavuse kohta.

- 96 Kuna Euroopa Kohtul ei ole kunagi olnud võimalust tõlgendada mõistet avalikustamine „ajakirjanduse jaoks“ turukuritarvituse määruse artikli 21 tähenduses, tuleb selle kohta esitada eelotsuse küsimus.
- 97 Teiseks soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kuidas suhestuvad turukuritarvituse määruse artikkel 21 ja artikli 10 lõige 1.
- 98 Nimelt tuleneb artikli 21 sõnastusest, et sellega kehtestatakse erikord turukuritarvituse määruse „[a]rtikli 10 [...] kohaldamisel“. See sõnaselge viide eespool viidatud artiklile 10 annab alust arvata, et artikli 21 eesmärk ei ole sellest kõrvale kalduda, nagu väidab A, vaid täpsustada siseteabe „ajakirjanduse jaoks“ avalikustamise lubatavuse või ebaseaduslikkuse hindamise kriteeriume artiklis 10 sätestatud üldise korra raames, mida kohaldatakse sõltumata avalikustamise eesmärgist.
- 99 Selline tõlgendus ei ole siiski ilmselge ja Euroopa Kohtul ei ole kunagi olnud võimalust võtta seisukohta nende kahe sätte omavahelise suhte kohta.
- 100 Seega tuleb selle kohta esitada eelotsuse küsimus.
- 101 Kolmandaks, kui oletada, et artikkel 21 ei kaldu kõrvale turukuritarvituse määruse artiklist 10, nii et see on igal juhul kohtuasjas kohaldatav, kahtleb Cour d’appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus), kuidas tuleb seda artiklit tõlgendada.
- 102 Kuigi Euroopa Kohus ei ole seda artiklit veel tõlgendanud, on ta tõlgendanud tänaseks kehtetuks tunnistatud nõukogu 13. novembri 1989. aasta direktiivi 89/592/EMÜ siseringitehinguid käsitlevate eeskirjade kooskõlastamise kohta artiklit 3. See artikkel, mis võeti peaaegu sõna-sõnalt üle direktiivi 2003/6 artiklisse 3, võeti omakorda peaaegu sõna-sõnalt üle turukuritarvituse määruse artiklisse 10, kuna selles on kehtestatud põhimõte, et siseteavet ei tohi edastada kolmandale isikule, sätestades samas sellest põhimõttest erandi juhuks, kui avaldamine toimub „töö, ametikoha või ülesannetega seotud tavapärase tegevuse käigus“.
- 103 Euroopa Kohus täpsustas oma eespool viidatud 22. novembri 2005. aasta kohtuotsusega Grøngaard et Bang (C-384/02, EU:C:2005:708, punktid 31 ja 34) seda erandit kitsalt tõlgendades, et erandi kohaldamine sõltub sellest, kas esineb tihe seos ühelt poolt asjaomase siseteabe edastamise ja teiselt poolt selle autori töö, ametikoha või ülesannetega seotud tegevuse vahel, mis tähendab, et edastamine on põhjendatud vaid siis, kui see on rangelt vajalik selle töö, ametikoha või ülesannetega seotud tegevuse teostamiseks ning vastavuses proportsionaalsuse põhimõttega. Samas kohtuotsuses (punktid 39 ja 40) täpsustas Euroopa Kohus samuti, et selle erandi hindamisel tuleb arvestada kohaldatava riigisisese õiguse iseärasusi ning et kuna töö, ametikoha või ülesannetega seotud tegevuse valdkonnas ei ole ühtlustamist toimunud, sõltub see hindamine peamiselt erinevates riigisisestest õiguskordades neid küsimusi reguleerivatest normidest, kusjuures asjaolu, et kõnealune edastamine on kohaldatava riigisisese õigusega

lubatud, ei välista siiski kohustust täita juba esitatud vajalikkuse ja proportsionaalsuse tingimusi.

- 104 Turukuritarvituse määruse artikkel 21, mille sätted on ette nähtud „[a]rtikli 10 [...] kohaldamisel“, näib vastavat hindamisloogikale, mis sõltub suurel määral liikmesriikides kohaldatavatest eeskirjadest, kuna nende eeskirjadega määratakse kindlaks, mis kuulub töö, ametikoha või ülesannetega seotud tavapärase tegevuse hulka. Viidates „ajakirjandusvabadust [reguleerivatele eeskirjadele]“ ja „eeskirj[adele] või koodeksit[ele], mis reguleerivad ajakirjaniku kutset“, näib artikkel 21 kohandavat või täpsustavat, eriti ajakirjanike puhul, Euroopa Kohtu poolt eespool viidatud kohtuotsuses Grøngaard ja Bang välja töötatud hindamiskriteeriumeid, et teha kindlaks, kas siseteabe edastamine kolmandale isikule võib kuuluda direktiivi 89/592 artiklis 3 sätestatud (ja hiljem direktiivi 2003/6 artikliga 3, seejärel turukuritarvituse määruse artikliga 10 sisuliselt üle võetud) erandi alla.
- 105 Oleks kasulik, et Euroopa Kohus täpsustaks, kas eespool viidatud kohtuotsuses Grøngaard ja Bang direktiivi 89/592 artiklile 3 antud tõlgendus tuleb üle kanda turukuritarvituse määruse artikli 10 tõlgendamisele, nii et siseteabe avalikustamine võib toimuda ajakirjaniku „ametikoha[ga] seotud tavapärase tegevuse käigus“ üksnes siis, kui see on sellel kutsealal tegutsemiseks rangelt vajalik ja vastavuses proportsionaalsuse põhimõttega.
- 106 See täpsustus on käesolevas asjas tarvilik, sest vastupidi sellele, mida väidab AMF, ei ole mingit kahtlust, et kõnealuse teabe avalikustamisega ei rikkunud A IPSO artiklit 3.
- 107 Nimelt on selle artikli „Finantsajakirjandus“ asjaolude asetleidmise ajal kehtinud redaktsioonis märgitud:
- „Isegi kui see ei ole seadusega keelatud, ei tohi ajakirjanikud kasutada finantsteavet, mida nad saavad, enne selle üldsusele levitamist enda huvides ega edastada seda teavet teistele.“*
- 108 Nagu A õigesti selgitab, piirdub see artikkel sellega, et keelab finantsajakirjanikul saadud finantsteavet enne selle avaldamist edastada, mitte aga artikli teemat valida, mis ei ole põhimõtteliselt kolmandalt isikult saadud teave, vaid mille otsustab ajakirjanik ise. Sama kehtib ka teabe kohta, mis puudutab sellel teemal tema allkirjaga artikli peatset avaldamist.
- 109 Lisaks ei ole tõendatud, et A oleks ületanud EIÕK artikliga 10 ja harta artikliga 11 tagatud ajakirjandusvabaduse piire, kui ta edastas kõnealuse teabe B-le ja C-le.
- 110 Kuna Euroopa Kohtul ei ole veel olnud võimalust teha otsust turukuritarvituse määruse artikli 10 tõlgendamise kohta, tuleb talle selle kohta küsimused esitada.